

Svět psů

9/2020

Ročník XXVII.

Pamlskování

VÝŽIVA:

Současné
trendy

Sezónní
trable

– co nás
čeká na
podzim

VÝCHOVA:

Nejčastější
chyby

Soužití
psů
a koček

Bobtail

VELKÝ PORTRÉT PLEMENE:

Inzerce pro předplatitele **ZDARMA!**

Moderní průvodce světem psů

Chodský pes

a dysplazie kyčelního kloubu

Tento článek vznikl na základě výzkumu diplomové práce „Analýza výskytu dysplazie kyčelního kloubu u plemene chodský pes“ pod vedením Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů na České zemědělské univerzitě (ČZU) v Praze.

Dysplazie kyčelního kloubu (DKK) je jedno z nejznámějších a nejrozšířenějších onemocnění psů, které se řeší v mnoha zemích. Jedná se o chybný vývoj kloubů, na jehož dědičnosti se podílí více genů. Vznik a vývoj DKK je ovlivněn i celou řadou faktorů, které jsou předmětem mnoha studií pro vyřešení otázky, jak danému onemocnění předcházet.

„V případě DKK se jedná o chybný vývoj kloubů, na jehož dědičnosti se vždy podílí více genů.“

Onemocnění postihuje všechna plemena psů, avšak některá mají k němu větší predispozice, ať už stavbou těla, velikostí či pracovní zatížeností. Zdálo by se logické, že mezi tato plemena patří spíše ta velká a obří, jako jsou němečtí ovčáci či dogy. Bylo však zjištěno, že postiženými jsou z větší části i plemena krátkolebá, třeba mops či buldoček. Pokud váš pes tímto

onemocněním trpí, lze mu ulevit konzervativní léčbou, která však problém přímo neřeší, nicméně psovi usnadní život a zpomalí vývoj DKK. Do takové léčby lze zahrnout i změnu stravování. Psa je důležité zbytečně nepřekrmovat a stravu mu podávat vyváženou, s optimálním množstvím živin. Fyzická zátěž by měla být přiměřená zdravotnímu stavu psa. V nevyhnutelných případech lze podstoupit i operativní řešení, při kterém je kyčelní kloub nahrazen implantátem.

DKK se u chodského psa hodnotí dle škály ČMKU (Českomoravská kynologická unie), tedy od 0 do 4 (například DKK 0/1).

U mnoha plemen musí být prokázán určitý (nízký) stupeň postižení DKK, aby mohl být jedinec připuštěn do chovu.

Výjimkou není ani české národní plemeno chodský pes. RTG snímky u něj v naší zemi hodnotí pouze jedna osoba, a to MVDr. Jaromír Ekr. To je velká výhoda jak pro uznání jedince do chovu, tak pro vědeckou analýzu DKK. Do chovu jsou pouštěni jedinci s výsledkem DKK maximálně do 2. stupně.

Na DKK bylo do dubna 2017 vyšetřeno celkem 2062 psů z celkového počtu 7119 registrovaných jedinců.

Nejvíce výsledků vyšetření (874) je s tím nejlepším výsledkem, a sice DKK 0/0. Celkem 1691 jedinců bylo připuštěno do chovu, což tvoří 82 % z vyšetřených psů. Tento fakt ukazuje na velmi dobré výsledky výskytu DKK u plemene chodský pes.

U chodského psa bylo zjištěno, že na vznik DKK má vliv strana kyčelního kloubu, přičemž levý kloub trpí v průměru větším postižením než kloub pravý. Co se týče pohlaví, nezáleží na tom, zda se jedná o psa či fenu. Pohlaví nemá vliv na vznik DKK. V průběhu 30 let (1987-2017) nabyly výsledky vyšetření DKK díky vyššímu počtu provedených vyšetření

větší spolehlivosti. Heritabilita neboli dědivost udává, z jak velké části je proměnlivost znaku zapříčiněna genetickými faktory. Výsledek odhadu

heritability pro plemeno chodský pes ukázal, že se jedná o onemocnění se střední dědivostí (0,43). Z jedné poloviny je toto onemocnění tedy ovlivněno genetickými

faktory, z druhé vnějšími (strana kyčelního kloubu, fyzická zátěž, výživa apod.). Výběr jedinců (selekce) do chovu u tohoto plemene dle výsledků odhadu heritability má velký vliv na další generace. Proto je důležité do chovu připouštět pouze ty jedince, kteří mají výsledky vyšetření DKK nízké. Dědivost i faktory ovlivňující vznik a vývoj DKK jsou často řešeným problémem. Všechny výsledky jsou velkým přínosem pro budoucí šlechtění a omezení tohoto onemocnění v dalších generacích našich domácích parťáků nejen u chodských psů, ale i u ostatních plemen. ■
Text Bc. Nikola Marková

